

L'UNIONISME, FINANÇAT A QUATRE BANDES

Documentació a la qual ha tingut accés aquest mitjà confirma que entitats privades, rere les abreviacions “BBV”, “SANT”, “CAIX” i “TEL”, haurien finançat amb centenars de milers d'euros les grans manifestacions de Societat Civil Catalana en el període 2014-2018

Jesús Rodríguez | @albertmartnez
Jordi Borràs | @jordiborras

És en l'apartat de donacions on es revela que SCC s'endú la porció més gran del pastís: 700.095 euros

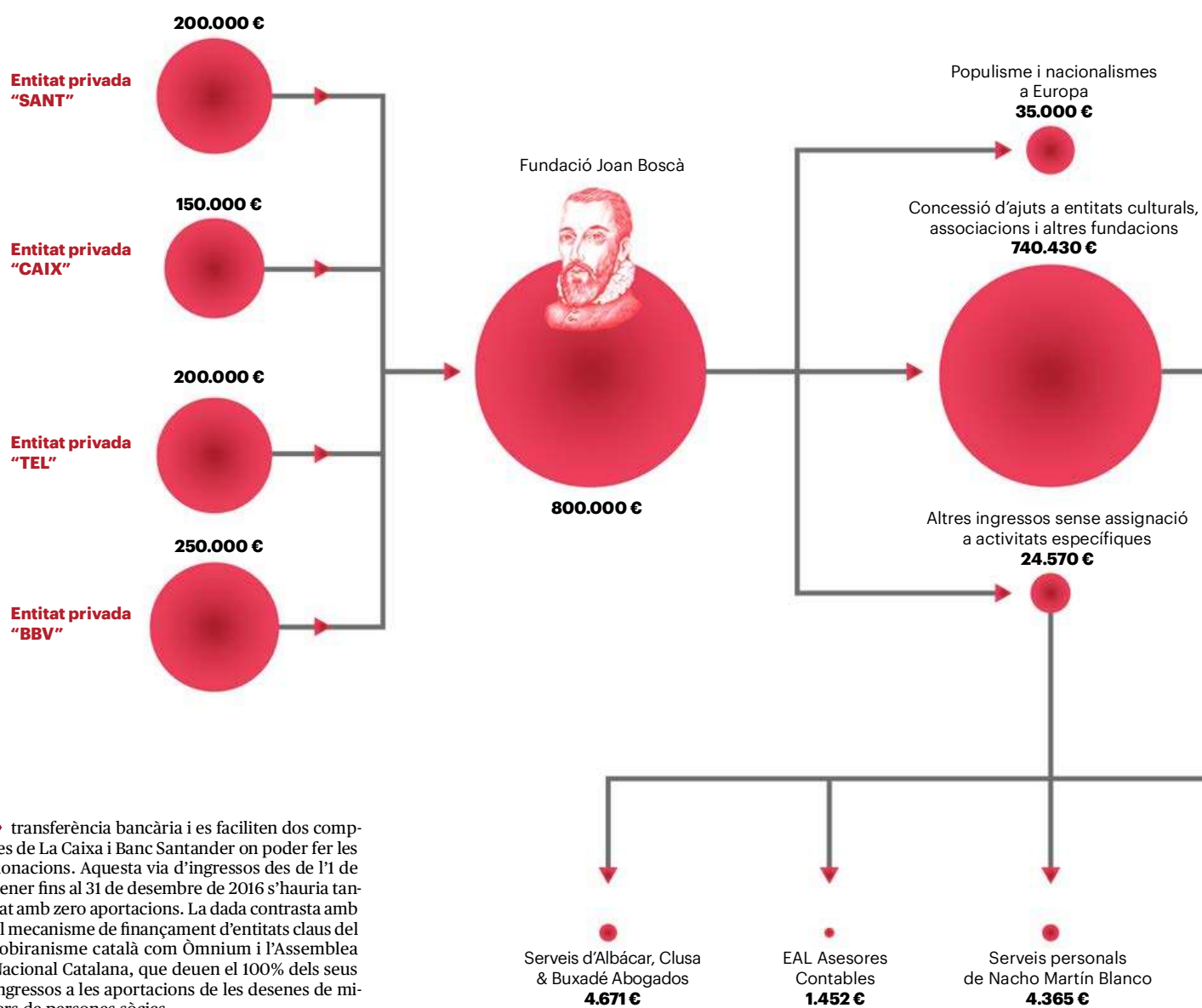
Nacho Martín Blanco (Ciudadans) i Jorge Buxadé (Vox) van ser retribuïts pels seus serveis professionals

El destí dels diners es desglossa en tres capítols: populismes i nacionalismes a Europa; concessió d'ajuts a entitats culturals, associacions i altres fundacions, i sense assignació a activitats específiques. El 90% dels ingressos de les donacions de les empreses privades es destinen al segon capítol. És a dir, a través de Joan Boscà es deriven 740.430 euros a entitats i fundacions afins. És en aquest apartat on es revela que SCC s'endú -amb diferència- la porció més gran del pastís: 700.095 euros. La Fundació Cultura Libre se n'embutxa 15.325 -amb la professora de dret constitucional Teresa Freixes, l'actual president del Senat Manuel Cruz, el periodista Ignacio Vidal-Folch i l'exvicepresidenta d'SCC Miriam Tey en el seu patronat-, Sociedad Civil Navarra 15.000 i l'Associació Periodistes Pi i Margall -amb el periodista d'El Catalán Sergi Fidalgo a la presidència i Toni Bolaño, Joan López Alegre i de nou Miriam Tey i Nacho Martín Blanco com a vocals- els 10.000 euros restants. La partida menor del primer capítol fa referència a l'organització de les jornades “Populismo entre lo viejo y lo nuevo”, que es van celebrar del 4 al 6 de juliol a Santander, on van participar un centenar de persones i va comportar una despesa de 35.000 euros. En les tasques de moderació i les ponències de les conferències i els debats van participar Manuel Cruz, la professora

Astrid Barrio, el periodista José Antonio Zarzalejos i el president de la sala civil del Tribunal Suprem Francisco Marín Castán.

Entre les despeses no assignades a activitats específiques del tercer capítol destaca la partida “Serveis de professionals independents”, amb 4.670 euros per al bufet Albácar, Clusa & Buxadé Abogados, on hi era com a soci i actualment com a col·laborador Jorge Buxadé Villalba (eurodiputat electe de Vox i exmilitant de Falange); 4.360 euros per al diputat de Ciudadans al Parlament de Catalunya Nacho Martín Blanco; 1.452 euros per a EAL Asesores Contables, un despatx d'assessoria empresarial fundat i dirigit per Feliciano Baratech (candidat del PP a les eleccions municipals a Sant Quirze del Vallès), i 3.290 euros en serveis d'auditoria sense detallar.

D'aquesta manera, la Fundació Joan Boscà esdevé una repartidora de diners provinents de grans empreses que acaben en mans de les principals entitats de l'espanyolisme i d'alguns dels seus líders més connotats. Als comptes anuals de l'exercici 2016 dipositats es fa constar de manera explícita que no existeixen ingressos de quotes de persones associades ni aportacions d'usuàries. Malgrat això, al web de la fundació hi ha un apartat on s'incentiva el finançament a través de les aportacions de simpatitzants mitjançant una »

» transferència bancària i es faciliten dos comptes de La Caixa i Banc Santander on poder fer les donacions. Aquesta via d'ingressos des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 2016 s'hauria tancat amb zero aportacions. La dada contrasta amb el mecanisme de finançament d'entitats claus del sobiranisme català com Òmnium i l'Assemblea Nacional Catalana, que deuen el 100% dels seus ingressos a les aportacions de les desenes de milers de persones sòcies.

Com a dada complementària, als comptes de l'exercici 2016 de Joan Boscà es fa un repàs de l'històric d'ingressos de la fundació que s'han acabat derivant a altres entitats o projectes afins en els exercicis 2014 i 2015. Es xifra aquestes partides en 870.065 i 1.934.019 euros, quantitat que suposa el 98% i el 88% respectivament dels ingressos aconseguits. En el document de comptes anuals de 2016 no es detalla quin percentatge dels ingressos de 2014 i 2015 prové de donacions.

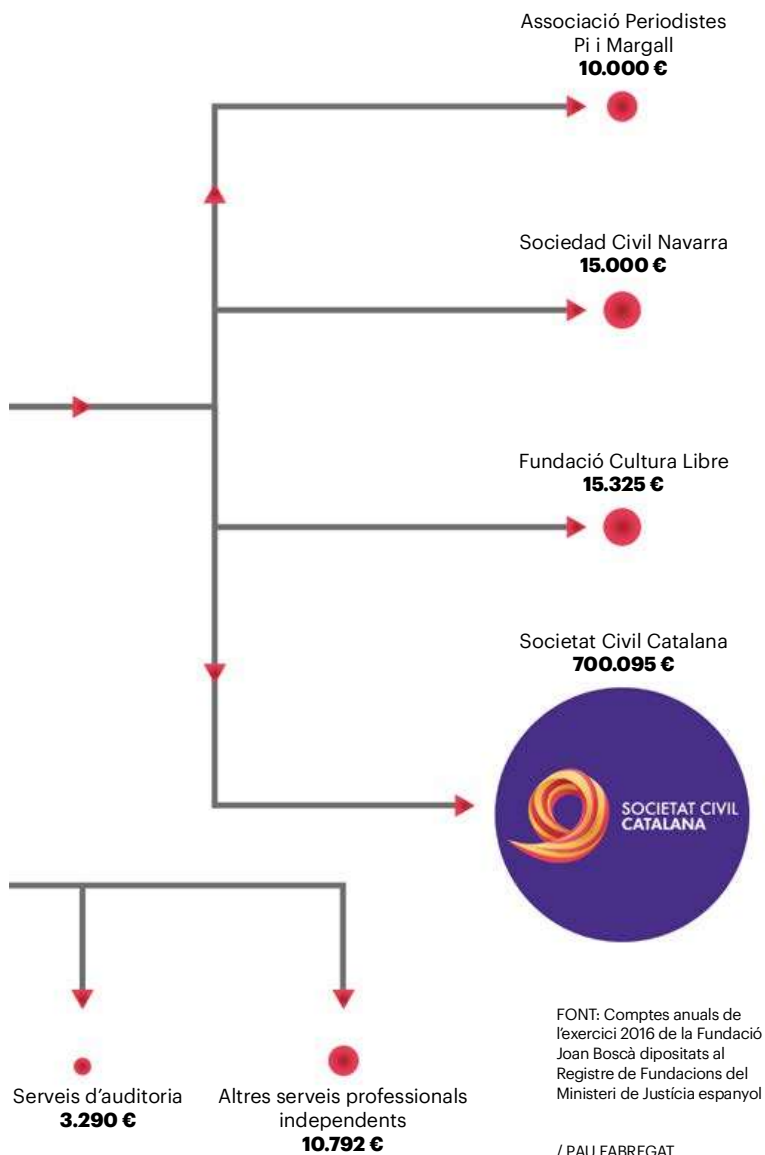
Esmena del destí dels diners

La Fundació Joan Boscà manté un estira-i-arrotonsa constant amb el Registre de Fundacions des de la seva creació l'any 2014. L'històric del número de registre 1670 que consta a la seu del Ministeri de Justícia espanyol i que correspon a l'entitat presidida per Josep Ramon Bosch està farcit de la inscripció "en subsanación". Això significa que els comptes anuals presentats per l'entitat tenien deficiències que l'administració estatal va reclamar que fossin esmenades, sobretot amb una major

concreció del destí final de les partides econòmiques. Els comptes anuals dels exercicis 2014, 2015 i 2017 es mantenen en un llimb legal, sense esmenes, i, per tant, no han estat dipositats i no són d'accés públic, tal com determina la llei. Els de l'any 2018 consten com a "iniciats" però encara no s'han dipositat, ja que el termini expira el 30 de juny de 2019. Només els comptes anuals de 2016 han rebut el vistiplau ministerial i per això figuren com a "dipositats".

La comparativa entre el primer document de l'exercici 2016 entregat al registre i el document esmenat entregat amb posterioritat certifica que les dades que en un primer moment van ser ob-

viades tenien a veure amb el destí final dels diners donats per les empreses de l'Ibex-35. És a dir, en cap pàgina del document original constava que el 90% de les donacions eren redirigides a SCC. S'eludia la concreció fent servir aquesta descripció genèrica: "Com a continuació de les activitats desenvolupades durant el primer any d'activitat fundacional, la Fundació destinarà fons mitjançant un sistema d'ajuts per a la col·laboració d'entitats i associacions sempre sense ànim de lucre, els objectius i finalitats de les quals siguin coincidents, similars o convergents amb els de la Fundació". La mateixa política de mínima concreció es va emprar en l'apartat "Assessoria comptable i jurídica". Fins

La signatura d'un falangista

La Fundació Joan Boscà es va crear el 7 de juliol de 2014 i va quedar registrada al Ministeri de Justícia espanyol el 28 de juliol, tres setmanes més tard. A l'escriptura fundacional hi figuraven cinc patrons: Carlos Buxadé Carbó, Francisco Moreno Royes, Joaquín Coll Amargós, José Ramón Bosch Codina i Juan Francisco Arza Mondelo. Amb data de 14 de juliol de 2015, però, al Registre de Fundacions hi constava una llista oficial de patrons on s'havia substituït en el càrrec de secretari el nom de Carlos Buxadé Carbó pel de Jorge Buxadé Villalba, actual eurodiputat electe pel partit d'extrema dreta Vox. En el currículum professional de Buxadé Villalba destaca el paper que va jugar en la primera consulta per la independència d'Arenys de Munt. L'any 2009 exercia com a advocat de l'Estat i va ser l'encarregat de recórrer davant dels tribunals la celebració de la votació al municipi del Maresme. Curiosament va ser la Falange, partit feixista en el qual ell havia militat, qui va organitzar una provocativa concentració al centre d'Arenys de Munt –escortada pels Mossos davant d'un ampli rebuig d'entitats antifeixistes– que tingué lloc en paral·lel a la mobilització veïnal que protegia les urnes de la consulta.

que la fundació no es va veure obligada a entregar el document esmenat no es va poder comprovar que una porció dels diners ingressats i amb origen en l'Ibex-35 havien anat a parar als comptes corrents del despatx de Jorge Buxadé Villalba i del diputat de Ciutadans Nacho Martín Blanco.

CaixaBank nega la donació de 2016

La DIRECTA s'ha posat en contacte amb Fundació BBVA, Santander Fundació, Fundació Bancària La Caixa i Fundació Telefónica España per poder recollir la seva versió sobre les donacions que consten al registre del Ministeri de Justícia espanyol. En el cas del BBVA no han respost a la petició

Les fundacions de les entitats bancàries i de Telefónica neguen haver fet les donacions

d'informació i la resta han redirigit aquest mitjà als gabinets de premsa de les empreses matriu, assegurant que les donacions a la Fundació Joan Boscà no consten en la comptabilitat de les fundacions bancàries. Tres de les empreses matrius, per la seva banda, no han respost a la petició d'informació ni a través de correu electrònic ni per via telefònica. Només CaixaBank ha respost a la DIRECTA: "Ho hem estat consultant internament i des de CaixaBank en principi no ens consta cap pagament l'any 2016 a la Fundació Joan Boscà, però pots contrastar també amb la Fundació".

Per la seva banda, als comptes anuals de les tres fundacions bancàries i de l'empresa de »

» telefonia dipositats al Ministeri de Justícia espanyol sí que consta una donació de 10.000 euros de la Fundació Bancària La Caixa -data en l'exercici 2017-, que es va destinar al "Seminari multidisciplinari sobre plurilingüisme" de la Fundació Joan Boscà.

La DIRECTA també s'ha posat en contacte amb Àlex Ramos, vicepresident d'SCC i patró de la Fundació Joan Boscà. Preguntat per l'existència de presumptes donacions del Banc Santander, BBVA, La Caixa i Telefónica durant l'exercici de 2016 -a partir de les abreviacions que consten al Registre de Fundacions del Ministeri de Justícia espanyol-, Ramos ha afirmat: "Aquestes dades no les conec en detall; això seria més de tresoreria o presidència. En tot cas, ho parlem a la junta i et truquem i ja et concretem amb qui pots parlar". A l'hora de tancar aquesta edició no hem rebut cap nova informació des de la Fundació Joan Boscà.

Un reguitzell d'indicis des de 2015

Amb anterioritat a les informacions documentals recollides en aquesta investigació ja s'havien donat a conèixer indicis que apuntaven a la Fundació Joan Boscà com una eina destacada de finançament d'SCC a partir de les donacions de grans empreses. Rafael Arenas García, qui durant uns mesos va ser president d'SCC, publicava el 22 de gener d'enguany una entrada al seu blog en relació amb la crisi de direcció de l'entitat espanyolista, on es referia a la Fundació Joan Boscà com "un dels principals donants d'SCC" i relatava una trucada telefònica amb l'altaveu activat de part de "diversos patrons de la Fundació Joan Boscà" que li demanaven que presentés una candidatura a la presidència d'SCC. Al llarg de tot el redactat, Arenas descriu un escenari de certa subordinació d'SCC en relació amb la Fundació Joan Boscà.

Javier Barrycoa, un dels fundadors d'SCC i dirigent de l'entitat d'extrema dreta Somatemp, el 22 de febrer de 2018 va sembrar una ombra de dubte sobre el finançament de l'entitat amb un apunt al seu blog on deia: "El més divertit és que els diners per a l'organització -de les grans manifestacions del 8 i el 12 d'octubre de 2017 en contra del referèndum d'autodeterminació- arribaven per canals inconfessables del govern central".

I els indicis no s'acaben aquí. L'any 2015, en un apunt publicat al digital Las Voces del Pueblo -tal com apareixia en un reportatge de Media.cat i Crític- s'assenyalava que Enric Millo, aleshores dirigent del PP català, hauria mediat "amb empreses de l'Ibex-35 per tal de finançar SCC amb un milió d'euros". Una font anònima citada pel digital afirmava que entre les empreses donants es trobaria Telefónica, una sospita que ara es reforça. Aquell mateix any, el periodista de CTXT Guillem Martínez afirmava en una crònica sobre la manifestació del 12 d'octubre de 2015 a Barcelona: "Se suposa que els diners venien de l'Ibex, via Telefónica", amb relació als 600.000 euros que hauria costat l'organització del 12 d'octubre de l'any anterior. I afegia: "O, almenys, aquesta és l'explicació que es dona a periodistes de mitjans amb accionariat de Telefónica per no anar a cobrir l'acte", amb relació a la cita de 2015. I rematava: "Aquest any, SCC, l'Ibex o Telefónica han decidit no organitzar el Dia de la Hispanitat a Barcelona". ●

Abundància, opacitat i es

La junta de Societat Civil Catalana va viure una crisi a finals de 2018 per les incògnites dels càrrecs de la seva direcció i d'una empresa privada que s'embutxacava la m

J. B. | @jordiborras

J. R. | @albertmartnez

Un dels enigmes que envoltava Societat Civil Catalana des de la seva creació eren les seves fonts de finançament. L'associació ha posat de manifest des del primer dia el seu potencial econòmic amb una pompa posada en escena en grans esdeveniments i abundant propaganda en grans mitjans de comunicació, però mai ha volgut aclarir d'on treu els diners, argumentant que es nodreix de les aportacions de persones associades i de donacions privades, les quals no té l'obligació de fer públiques.

L'únic cop que SCC va publicar part dels seus comptes va ser l'any 2014, corresponents al primer exercici de l'associació espanyolista. Des de llavors i fins avui, SCC mai més ha tornat a fer públics els seus balanços d'ingressos i despeses. Ja en aquell moment va quedar clara una cosa: la major part del finançament de l'entitat era d'ori-

gen desconegut i només un petit percentatge provenia de les quotes de persones associades i de diners recaptats en parades i actes.

Tot i els grans ingressos de l'associació acabada de fundar, que vorejaven el milió d'euros, l'exercici 2014 es va tancar amb 91.715 euros de pèrdues. El segon fet que cridava l'atenció és que dels 992.672 euros ingressats, les quotes d'afiliació només ascendien a 15.250 euros i els diners recaptats en carpes i urnes tan sols sumaven 14.369 euros. La resta, 963.053 euros, apareixia amb el lacònic concepte de "resta d'aportacions privades". És a dir, el 97,1% dels ingressos d'SCC durant l'exercici 2014 es van fer a través de donacions privades, anònimes i sense identificar la procedència de les partides.

Precisament aquesta xifra de 963.053 euros referents a les aportacions privades que va rebre l'entitat és una quantitat que s'aproximi-

El 97,1% dels ingressos d'SCC durant l'exercici 2014 es van fer a través de donacions privades, anònimes i sense identificar-ne la procedència

scàndols

les incompatibilitats entre
meitat del seu pressupost

José Rosiñol, al centre de la imatge, abans de ser destituït el desembre de 2018

ma al que la Fundació Joan Boscà va destinar a finançar activitats pròpies o de tercers durant aquell any. En un dels documents als quals ha tingut accés la DIRECTA, corresponent a l'esmena de comptes de l'any 2016, hi apareixen els diners que la fundació va destinar a activitats d'entitats afins en els exercicis 2014, 2015 i 2016. L'any 2014 aquesta partida és de 870.065 euros, una quantitat que no dista gaire dels 963.053 euros que SCC va declarar haver cobrat a partir de donacions privades.

Pel que fa a les despeses d'SCC de l'any 2014, es van enfilars fins a 1.084.000 euros, repartits en di-

versos conceptes com la producció d'actes, despeses estructurals i comunicació. Una dada interessant a destacar és que -tal com va avançar l'Anuari Mèdia.cat-, SCC va patir estretors econòmiques durant l'estiu de 2014. En un informe intern del departament financer de l'entitat es parlava de les dificultats econòmiques que podia patir SCC si no s'augmentaven els ingressos. Aquell informe estava datat a 21 de juliol de 2014, és a dir, dues setmanes després que la Fundació Joan Boscà es constituís a Barcelona amb un capital inicial de 30.000 euros. Curiosament, en aquell informe del departament financer d'SCC apareixia, a l'apartat d'ingressos extraordinaris, la mateixa quantitat de 30.000 euros. Malgrat que l'informe datat a 21 de juliol només reflectia que SCC havia ingressat fins llavors 63.947 euros, SCC va acabar l'any percebent-ne 992.672.

La gallina dels ous d'or

Una marca empresarial ha sonat reiteradament des del minut zero de la creació d'SCC, el de l'empresa Manifiesto, rebatejada com a Manifiesto Advertising Group a principis de 2019. Es tracta d'una agència de publicitat, comunicació i màrqueting amb seu a Barcelona que treballa per múltiples marques comercials i institucions. Té com a president i soci majoritari Sergio Palomino García.

El nom de Sergio Palomino també figura en un esquema intern d'SCC fet l'any 2014 on es dibuixava l'organigrama de l'entitat i se li atribuïa les funcions de responsable de la imatge

corporativa de l'associació espanyolista. El cas és que Palomino és un dels socis fundadors d'SCC, però també consta als documents facilitats pel

registre de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya com a primer secretari de la junta directiva fundacional de l'associació d'extrema dreta Somatempus.

Una dada reveladora que es desprèn de l'informe econòmic d'ús intern anteriorment citat i amb data de 21 de juliol de 2014, és precisament l'assignació mensual que s'enduia l'empresa Manifiesto,

proprietat d'un dels socis fundadors d'SCC. En aquest document es parlava de concretar una reunió amb Manifiesto per tal de reduir-ne la factura mensual, que estava xifrada en 12.500 euros. A més, el balanç de la situació financera també reflectia un pagament a Manifiesto per valor de 18.303 euros i un deute que ascendia a més de 120.000 euros. Tot plegat només tres mesos després de la fundació d'SCC.

Precisament Manifiesto va ser el nom que va aparèixer als mitjans de comunicació quan el desembre de 2018 es va fer públic que SCC havia destituït el seu president, José Rosiñol, i tres membres més de la junta directiva: Sixto Cadenas, Ferran Brunet i Miriam Tey, fundadora d'SCC i cunyada de l'excap de gabinet de Mariano

Rajoy, Jorge Moragas. Segons Crònica Global, el mitjà que va despatar el cas, la majoria de la direcció de l'entitat va acusar els exdirectius d'SCC de "prendre acords i decisions al marge de la junta" i d'"irregularitats administratives".

Segons aquest mateix mitjà referent de l'unionisme, un sector de l'entitat liderat pel patró de la Fundació Joan Boscà i l'home que va acabar substituint Rosiñol al capdavant d'SCC, Àlex Ramos, argumentava que hi havia un evident "conflicte d'interessos" del fins llavors president Rosiñol per la facturació de 584.000 euros durant l'exercici 2017 que estaven destinats a Manifiesto, afegint-hi que la facturació per aquesta mateixa empresa va ascendir a 620.000 euros durant

el 2018. Unes despeses que segons Crònica Global van representar el 51% del total de pagaments que va fer l'entitat al llarg de 2017 i el 60% de les despeses de 2018. Uns diners destinats a Manifiesto als quals també es reflectia una transferència mensual de 21.000 euros "sense que hagi informat la junta ni es tingui retorn conegut

a SCC". És a dir, l'empresa Manifiesto va cobrar al llarg d'aquests dos exercicis més de la meitat dels diners gastats per SCC. Però el fet que va provocar el justificable terratrèmol a la direcció de l'associació espanyolista és que es donava la circumstància que el fins llavors president, José Rosiñol, treballava precisament per Manifiesto, ocupant el càrrec de desenvolupador empresarial institucional segons el web Publdata, un directori de publicitat i màrqueting. ●

Un informe datat a 21 de juliol de 2014 reflectia que SCC havia ingressat 63.947 euros, però va tancar l'any percebent-ne 992.672

Va transcendir que el vicepresident d'SCC, José Rosiñol, tenia un càrrec a l'empresa Manifiesto, que havia facturat 584.000 euros a SCC el 2017

I FIRA
D'ECONOMIA SOLIDÀRIA
MIGRANT I DIVERSA

Més informació:
<https://bcn.coop/firaESSmigrant/>
@FiraESSmigrant

08 de juny de 2019
CAN BATLLÓ / 10 am-2 am
C/ Constitució 19, Sants - Barcelona

Construint alternatives
econòmiques diverses
i transformadores

